

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 248/06-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. decembra 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť MUDr. D. B., B., zastúpeného advokátom JUDr. V. Č., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 85/99 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 85/99 **p o r u š i l** základné právo MUDr. D. B., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 85/99 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.

3. MUDr. D. B. **p r i z n á v a** primerané finančné zadosťučinenie v sume 70 000 Sk (slovom sedemdesiattisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Trnava **p o v i n n ý** vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. MUDr. D. B. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 682 Sk (slovom osemtisícšesťstoosemdesiatdva slovenských korún), ktoré je Okresný súd Trnava povinný vyplatiť na účet advokáta JUDr. V. Č., do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením zo 16. augusta 2006 č. k. I. ÚS 248/06-7 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 85/99 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ podal okresnému súdu žalobu o zaplatenie 52 000 Sk, pričom tento súd podľa jeho tvrdenia zatiaľ konal len vo veci oslobodenia od súdnych poplatkov. Sťažovateľ opakovane podával sťažnosti na prietahy v konaní a žiadosti o ich odstránenie, ktoré ale podľa jeho presvedčenia neboli predsedom okresného súdu náležite vybavené.

Na základe vyššie uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prerokovaní jeho sťažnosti vydal tento nález:

„1. Okresný súd v Trnave porušil základné ľudské práva MUDr. D. B. podľa článku 48 ods. 2 a podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresný súd v Trnave je povinný konať vo veci 17/C/85/99 bezodkladne a bez ďalších prietáhov.

3. Okresný súd v Trnave je povinný zaplatiť finančnú satisfakciu MUDr. D. B. vo výške 1,000.000.- Sk za vzniknuté prietahy (...).

4. Okresný súd je povinný zaplatiť trovy konania, 10.000.- Sk vyplatené preddavky advokátovi, 224.- Sk poplatok u notára, kópie a poštovné náklady MUDr. D. B. Všetky platby musí Okresný súd v Trnave vykonať v lehote 15 dní od doručenia nálezu Ústavného súdu. Inak má sťažovateľ nárok na úroky z omeškania. “

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou JUDr. H. G., listom z 26. septembra 2006 č. Spr. 1506/06 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 9. novembra 2006.

2.1 Predsedníčka okresného súdu uviedla podrobnú chronológiu úkonov vykonaných okresným súdom v danej veci a v relevantnej časti svojho vyjadrenia uviedla, že:

„(...) Dňa 20. 10. 1999 bola doručená žaloba, ktorú podal MUDr. D. B., bytom B. na tunajší súd proti žalovanému F. G., bytom T., predmetom žaloby je 52.000,- Sk. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 17 C 85/99. Úkonom súdu vo veci zo dňa 22. 5. 2000 bolo doručované žalobcovi tlačivo v súvislosti s jeho žiadosťou o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, ktoré vyplnené a potvrdené príslušným mestským úradom mal zaslať tunajšiemu súdu v stanovenej lehote. Dňa 6. 6. 2000 oznámil žalobca súdu, že bol okradnutý v r. 1998 a 1999 zo strany žalovaného a jeho syna, že predmetná vec bola riešená Krajským súdom v Trnave pod konkrétnym číslom. Následne žalobca predložil vyplnené potvrdenie o osobných a zárobkových pomeroch. Vo veci dňa 26. 6. 2000 stanovila zákonná sudkyňa JUDr. M. Ď. termín pojednávania na 30. 6. 2000. Na tomto pojednávaní bolo vynesené uznesenie o nariadení predbežného opatrenia tak, že návrh bol zamietnutý. Po vypracovaní uznesenia a doručení účastníkom, po zistení ďalších skutočností ohľadom osoby žalobcu dopytom úrad práce, potom, čo dňa 26. 2. 2001 bol doručený list žalobcu súdu, v ktorom dopĺňa petit a uvádza nové znenie petitu, keď menovaný 3. 9. 2001 opakoval žiadosť o oslobodenie od súd. poplatkov a doložil dôkazy, dňa 13. 8. 2004 bol spis predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi na rozhodnutie v predmetnej veci o návrhu žalobcu na oslobodenie o súdnych poplatkov. O tejto žiadosti bolo rozhodnuté 20. 8. 2004. Dňa 3. 9. 2004 doručil súdu žalobca odvolanie proti uzneseniu o zamietnutí jeho žiadosti o oslobodenie od poplatkov a zároveň požiadal žalobca o prerušenie súdneho konania. Uznesením dňa 16. 9. 2004 bol žalobca vyzvaný na

doplnenie svojho odvolania z 2. 9. 2004 o konkrétne náležitosti. Dňa 5. 10. 2004 opakoval žalobca žiadosť o prerušenie konania. Dňa 5. 10. 2004 bol spis predložený sudcovi na rozhodnutie o odvolaní žalobcu proti uzneseniu súdu vydaného vyšším súdnym úradníkom. 29. 10. 2004 bol spis predložený opätovne vyššiemu súdnemu úradníkovi na rozhodnutie o návrhu na prerušenie konania. O tomto bolo rozhodnuté 21. 3. 2005, teda konanie bolo prerušené za účelom vyčkania ukončenia trest. stíhania proti žalovanému vo veci. Predmetné uznesenie sa doručovalo účastníkom. Žalovanému aj opakovane cestou polície. 10. 5. 2005 podal žalobca do veci doplnené podanie a žiadal o pribratie do konania ďalšieho účastníka na strane žalovaného. Dňa 6. 10. 2005 bola vykonaná súdom výzva na Okr. riaditeľstvo PZ v T. za účelom zistenia štádia vyšetrovania proti žalovanému v predm. konaní. Dňa 17. 5. 2006 bolo žalobcovi doručované oznámenie s výzvou potom, čo bol žalobca poučený, že podľa § 111 O. s. p., ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Čo sa týka návrhu žalobcu na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného, bol žalobca vyzvaný, aby do 15 dní od doručenia tejto výzvy odstránil procesné pochybenia. Túto výzvu prevzal žalobca 23. 5. 2006. Žalobca reagoval na výzvu súdu listom z 25. 5. 2006 a 4. 7. 2006, keď dňa 18. 9. 2006 sa dostavil na tun. súd a nahliadol do predmetného spisu.

Zároveň Vám týmto oznamujeme, že netrváme na tom, aby sa o prijatej sťažnosti konalo ústne pojednávanie (...)“.

2.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedníčky okresného súdu uviedol, že:

„Na Váš list zo dňa 2. 10. 2006 Vám oznamujeme, že netrváme na tom, aby sa v predmetnej veci konalo ústne pojednávanie. Trovy právneho zastúpenia uplatňujeme vo výške (...) celkovo 13.904,- Sk, a žiadame ich poukázať na účet advokáta (...).

Pokiaľ sa týka vyjadrenia Okresného súdu Trnava zo dňa 26. 9. 2006 – Spr. 1506/06, toto vyjadrenie považujem za ničím nepodložené a zavádzajúce Ústavný súd.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania

nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 17 C 85/99:

Dňa 20. októbra 1999 podal sťažovateľ okresnému súdu žalobu proti F. G. (ďalej len ako „žalovaný“) o zaplatenie 52 000 Sk s prísl., ktorej bola pridelená sp. zn. 17 C 85/99.

Dňa 26. apríla 2000 sťažovateľ doručil okresnému súdu podanie, ktorým požiadal o doplnenie súdneho spisu o určité vyjadrenia.

Dňa 12. mája 2000 sťažovateľ doručil okresnému súdu podanie označené ako žiadosť o vydanie zákazu výmazu obchodnej spoločnosti A., s. r. o.

Dňa 22. mája 2000 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby doručila sťažovateľovi potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdneho poplatku a vyzvala ho na predloženie tohto tlačiva v lehote 10 dní a aby vyžiadala z obchodného registra výpis obchodnej spoločnosti A., s. r. o.

Dňa 29. mája 2000 bol prípis okresného súdu doručený obchodnému registru.

Dňa 6. júna 2000 sťažovateľ doručil súdu podanie, v ktorom žiadal okresný súd o zákaz vymazania obchodných spoločností A., s. r. o., A. B., s. r. o. a G., s. r. o. z obchodného registra a zablokovanie bankových účtov týchto obchodných spoločností.

Dňa 6. júna 2000 sťažovateľ doručil súdu podanie, v ktorom oznámil súdu, že je zároveň žalobcom proti žalovanému v súdnom konaní vedenom Krajským súdom v Trnave o zaplatenie 1 400 000 Sk.

Dňa 26. júna 2000 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby zvolala na 30. jún 2000 senát.

Dňa 26. júna 2000 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby požiadala Okresný úrad B., odbor sociálnych vecí o zaslanie rozhodnutia o priznaní sociálnych dávok sťažovateľovi; vyzvala sťažovateľa o predloženie fotokópie technického preukazu od motorového vozidla (...) a aby preukázal, že ho ponúkol niektorému autobazáru na predaj a predložil rozhodnutie o priznaní sociálnych dávok.

Dňa 27. júna 2000 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že bol zvolaný senát a členovia senátu prisľúbili účasť.

Dňa 30. júna 2000 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom súd uznesením č. k. 17 C 85/99-47 zamietol návrh sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 17. júla 2000 Okresný úrad B., odbor sociálnych vecí doručil okresnému súdu odpoveď na jeho dožiadanie z 26. júna 2000.

Dňa 18. júla 2000 sťažovateľ doručil okresnému súdu odpoveď na jeho výzvu, podľa ktorej mal predložiť technický preukaz od motorového vozidla (...), preukázal, že ho ponúkol niektorému autobazáru na predaj a predložil rozhodnutie o priznaní sociálnych dávok.

Dňa 27. septembra 2000 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala Okresný úrad B., odbor sociálnych vecí, aby oznámil, či sťažovateľ je ešte stále evidovaný ako nezamestnaný.

Dňa 18. októbra 2000 Okresný úrad B., odbor sociálnych vecí oznámil okresnému súdu, že sťažovateľ nie je evidovaný ako nezamestnaný.

Dňa 19. januára 2001 sťažovateľ doručil súdu podanie, ktorým oznámil, že motorové vozidlo (...) predal.

Dňa 26. februára 2001 sťažovateľ doručil súdu podanie, ktorým upravil petit svojej žaloby.

Dňa 3. septembra 2001 sťažovateľ doručil okresnému súdu žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu a oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 13. augusta 2004 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby predložila spis vyššiemu súdnemu úradníkovi na rozhodnutie o návrhu na oslobodenie od súdneho poplatku.

Dňa 20. augusta 2004 okresný súd vydal uznesenie č. k. 17 C 85/99-63, ktorým zamietol žiadosť sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 3. septembra 2004 sťažovateľ doručil okresnému súdu odvolanie proti uzneseniu č. k. 17 C 85/99-63 a navrhol prerušenie konania.

Dňa 16. septembra 2004 okresný súd vydal uznesenie č. k. 17 C 85/99-69, ktorým vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní doplnil svoje odvolanie z 2. septembra 2004 o to,

v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa domáha.

Dňa 5. októbra 2004 sťažovateľ doručil okresnému súdu opakovanú žiadosť o prerušenie súdneho konania.

Dňa 5. októbra 2004 vyšší súdny úradník dal úpravou kancelárii pokyn, aby spis predložila sudkyňi na rozhodnutie o odvolaní proti jeho uzneseniu č. k. 17 C 85/99-63.

Dňa 29. októbra 2004 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby spis predložila vyššiemu súdnemu úradníkovi na rozhodnutie o prerušení konania.

Dňa 21. marca 2005 okresný súd vydal uznesenie č. k. 17 C 85/99-74, ktorým konanie prerušil.

Dňa 21. marca 2005 sudkyňa dala kancelárii úpravou pokyn, aby spis predložila vyššiemu súdnemu úradníkovi na vyznačenie právoplatnosti uznesenia č. k. 17 C 85/99-74.

Dňa 5. mája 2005 vyšší súdny úradník dal kancelárii úpravou pokyn, aby uznesenie č. k. 17 C 85/99-74 doručila žalovanému prostredníctvom Obvodného oddelenia Policajného zboru.

Dňa 10. mája 2005 sťažovateľ doručil súdu podanie označené ako oprava a doplnenie podania.

Dňa 6. októbra 2005 vyšší súdny úradník dal kancelárii úpravou pokyn, aby vyzvala Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v T., aby v lehote 15 dní oznámili, v akom štádiu sa nachádza vyšetrowanie v konaní sp. zn. ČVS: OÚV-194/10-1999.

Dňa 6. februára 2006 sudkyňa dala kancelárii úpravou pokyn, aby spis predložila vyššiemu súdnemu úradníkovi, aby vyzval sťažovateľa či navrhuje pokračovať v konaní, či bolo skončené trestné stíhanie proti žalovanému a aby vyznačil právoplatnosť na uznesení č. k. 17 C 85/99-74.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o zaplatenie 52 000 Sk s prísl. vedenom pod sp. zn. 17 C 85/99, v ktorom sťažovateľ vystupuje ako navrhovateľ, došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím súdu sa vytvára právna istota (II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že doterajší priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať na vrub faktickej náročnosti alebo

právnej zložitosti prerokovávanej veci. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení nenamietala zložitosť napadnutej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom. Prihliadol však na to, že sťažovateľ sám navrhol prerušenie napadnutého konania, preto na neefektívnu činnosť okresného súdu po 21. marca 2005, ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia ani neprihliadol.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že v predmetnej veci dlhé obdobie nepostupoval efektívne (najmä v súvislosti s uznesením č. k. 17 C 85/99-74, ktorým malo byť napadnuté konanie prerušené, avšak k správoplatneniu tohto rozhodnutia do zapožičania spisu ústavnému súdu nedošlo), pričom okresný súd bol vo veci nečinný minimálne aj v období od 20. októbra 1999 do 22. mája 2000 (sedem mesiacov) a od 3. septembra 2001 do 20. augusta 2004 (dva roky a jedenásť mesiacov). Okresný súd teda najmenej počas troch rokov a šiestich mesiacov vo veci nevykonával prakticky žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako navrhovateľ počas napadnutého súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovaných článkoch ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priet'ahom, ktoré nemožno ničím ospravedlniť pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu. Ústava v čl. 48 ods. 2, pritom zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci, a teda vykonanie spravodlivosti bez zbytočných priet'ahov.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci

bez zbytočných prietáhov, napriek tomu, že mu neušlo pozornosti, že napadnuté konanie bolo 21. marca 2005 prerušené; toto rozhodnutie však nenadobudlo právoplatnosť.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančné zadosťučinenie „vo výške 1,000.000,- Sk za vzniknuté prietahy“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, považuje za primerané vo výške 70 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov právneho zastúpenia za tri účelne vynaložené úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia 25. mája 2006, podanie sťažnosti z 18. júna 2006 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu 9. novembra 2006). Za tri úkony vykonané v roku 2006 patrí odmena trikrát 2 730 Sk a režijný paušál trikrát 164 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti

Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 8 682 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o sťažovateľom uplatnenej úhrade trov konania rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. decembra 2006